

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. יש רעה ראיתי תחת
השמש כשגגה שייצא
מלפני השליט:
קהלח י ה

גליון הש"ס

גב' שיינמו סוף עול אמו
שבריה. עין כ"ב קמט
ע"ה תד"ה רב מר. שנת
קנ"ד ע"ה תד"ה ואמרי לה:
ת"ס' ד"ה אית ליה אע"כ
דב' הטונא אידי בשני.
עין יצמות קמט ע"ה תד"ה
בלותה שש:

מוסף רש"י

דבשבויה הקילור
דסמיקא צעלמא האו (בייז)
קידא שרינהו, ר' חנינא
להנאם לכהנים (דעשבים)
בייז קלמא, עדים בעד
אסתן, דות משינת ואין
נאים ומעדים, וחיאסר,
נמנים וקדושין יבא.

תוספות רי"ד

מ"ש רישא ומ"ש סיפא
מ"ש שאן לרנא טעמא
דרישא שמוש דאמרינן
אוקר חורבנה? חורבאוקר
איאתא (בבבב?)
ענייה דחור ורני נקט
וספקא דארייתא דבבב
דארייתא לא אולין בבר
חוקה אלבא עילה
באש חלוי קאמא
(ר"ם) [אבין] תרומה
ע"א חורבאוקר חורבנה
וע"א חורבא לא נקדשה
חורבנה פניניה ספקיה
והא דאמי נקדשה חורב
דחורבא דבבב? ש"א
בבב? ב"א חורבא
נקדשה חורבא חורבא
נקדשה חורבניה באש
איש נקדשה חורבא דאמי
נקדשה חורבא חורבא
דבבב? ש"א בבבב? שנים,
וע"א בבבבב? לפני
שואי אמי מריי. אמי
מ' צורח להחשבת ע"א
אשאר? לא נקדשה בלא
החשבת? ש"א אמי
לא נקדשה? אמי לאמי

דאסער ע"א נאמן באיסור
דאב"י אסר ע"א נאמן
היה אומר אב"י דע"א
ולהוציאה מחוקת א"א
והיא נפסא דייקא ומנסמ
מהימן. ע"ן בהאשה רבה

האשה שנתארמלה

תְּרִיבֵיּוֹ בַּנְּנוּיִם קָמְסָדִי. לְדַבְּרֵי שְׂנֵיָהּ עוֹ עֲכָשׂוּ בַּחֲקֹק פְּטִיָּה
הִימָה יִקְרָא שְׂמֵחַמֶּדֶס; אִישׁוֹךְ. בִּירְשָׁא תַּנִּי אִם יִקְרָא מֵלֵא וְיִסְמָא
אִם יִקְרָא לֵא תִּסְמָא; דְּמַנְרֵשׁ בְּנִנְטָא. וְאִפְּלוּ הִכִּי לִכְתַּחֲלָה לֵא תִּסְמָא
מִשּׁוֹם לֹוֹת שְׂמֵחָא; אִם יִרְשָׁא. אִם מַנְרֵשׁ בְּנִנְטָא עֲרִים בִּירְשָׁא אִתֵּם
אִישׁ וְהִיא יִקְרָא עַל פִּי עֲמָהּ שְׂמֵחָהּ

גרשה אני: **אסיפא**. אנשיתי וטהורה
 אני והמירדו לנשח לא ואח"כ כלו עדים
 שנשתי: **בבבב** קילו. דחששא
 בעלמא הוא לדיכא שחא בעלמא
 לעובד כוכבים ונפסלה לכהונה: דרכ
המנוגא. דלחמ האשא שאמרה לעלמא
 גירמתי נאמנת הלכך היא דלחמיה
 גרשה אני מהמנא: ויש לי עדים.
 שהיו עמי ממדי שלח מתיחדתי עם
 עובד כוכבים: ואח"כ כלו עדים.
 שנשתי דחשח לא הפה שאמר הוא
 אפי' הכי לא תלך: אפי' יס' לה כמה
 בנים. הכן היה שנשח: **דאשין**
לנדרדעא. להפדומן: אוקמינהו
ב"ד וכל ידעו ב"ד שהן כביות אלף
 ע"פ עמלן וימדין: בנן דמורין
 אינון. בנות ארס גדול ועל הוראה
 הוא שידעו לעשות קן: לרכ שמן.
 ככן היה: **איטעל** בקרובותיך. שא
 אחת ממך כהן קרובותיך: והא איכא
 סכרי כהנותיך סיס. שרלו שמשו
 ודלמא אמו לקמן למחר וליומא
 אוחין לאחר שנשח: **השפא**
 מיהא לא איפנהו: קודם נישואין
 ומסוס דלמא אמו לא אסרינן לה
 השחא: עדים **כלד אסון**. כלד נסון.
 [מנפון וכל ילמא (אינו לו) ממרגס
 מנליתמנא]: **ותאמר**. בתמייה
 הא [לא] אמו קודם נישואין:
 ממתי

ואכל ארישא לא לימא בדרכ המנונא קמפילני דמו
אית ליה דרכ המנונא ומאן דמתני לה אסיפא לית ליה
עלמא אית להו דרכ המנונא והכא בהא קמפילני דמו
המנונא בפניו "אכל שלא בפניו מעויה ומר סבר שלא
ואם משנשאת באו עדים וכו' אמר אבוב דשמואל
משא לא יכיון שהתירה לינשא אע"פ שלא שנאת
לא תצא מהתירה הראשון "ת"ר אמרה "נשיבתי
עדים שטורה אני אין אומרים נמתין עד שיבאו עדי
מיד התירה לינשא ואחר כך באו עדים ואמרו לא
"ואם באו עדי טומאה אפ"י ש לה כמה בניס תצא
לנהרדעא אותיב אבוב דשמואל נטורי בהייהו א"ל
מאן נטרינהו א"ל אילו בנתך הווין מי הית מזולל
יכשגנה שיוצא מלפני השליש ואישתביין בנתיה דר
לארעא דישראל אוקמן לשבוייהו מאבראי ועיילי לה
הא אמרה נשיבתי וטורה אני והא אמרה נשיבתי
סוף עול אתו שבוייהו אמר רבי חנינא "כנן דמורוין
דבנתיה דמר שמואל הווין אמר ליה רבי חנינא לר
איטפל בקרובותיך אמר ליה לרבי חנינא והאיכא
השתא מיתה ליתנהו קמן עדים בצד "אסתן ותא
עדים הא אתו עדים מתסרא והאמר אבוב דשמואל
אף על פי שלא שנאת אמר רב אשי ע

תגורשה ותיוריה אומו לא
תגורשה ותיוריה באשת
איש ספקהדי וזו דאמר
תגורשה ותיוריה וזו דאין
דבריו של א' במקום שנים.
וזה לא בתחוקה לפנינו
שלא כמ"ד. א"ר. א"ר.
מה צורך להתבשר הער
באומר לא תגורשה ולא
הבחינה את אשתי ואמן
ע"א בגירושין לאביי
דאמר ע"א ואמן באסורין ואפילו באשה ח"מ לאסור כגון אשתו דיתה בע"א בפי האומר (קדושין פ' ט"ט)
דאביי אמר ע"א ואמן בכל אסורין שכחורו ורבא אמר אין דבר שכחורו פחות משנים. ודאמר לאסור
היה אמר אביי ע"א ואמן באין אסורין שהתחוקה באין אין מי שיאמר ע"א ואמן לאסור ותגורשה
ולתוריהא מחוקה א"ר דדוקא כמת בעלך האמטני חכמים ע"א משום דרמילת דעבידי לגלוי לא משקרא
הדיא נטא דייקא ומכאב. ומתוך חומר שהחמרת עליה כמסע הקלה עליה מתחילתא אבל בגירושין לא
מחין. ע"ין בהאשה רבה. ולא מתקמא אלא באשה הבאה ממדינה שלא ידעו מי היא ובאים אלה השנים

(א) ולפי חשיב הדבר האם דמיירב שישאלם ללמד תנאים שאמרו לו כלום שנתחדש להם ועי' (פיל דר) כ"ב פ"ב) כנו שישאלם וכו' ודע.

פרק שני כתובות

מאי שנה דרישא ומאי שנה סיפא. ואם תאמר שנה ושנה דרישא
 אית לן לאוקמה בחזקת פנייה וסיפא בחזקת אשת איש ויש
 גומר דברישא אפי' דאית לן לאוקמה בחזקת פנייה מ"מ חרי וסרי
 ספיקא דרננן היא דמוכח בפרק ד' חסין (יבמות דף לז.) ושם יהיה

לן למישר תלם מדרבנן וימי כיון דללא
 מפליג בין זכאי עדים עד שלא ינסת
 לכלא עדים משאם ש"מ דלאו ר"י
 מנסח נמי ויסי' היל' אלף רבנן א"כ
 סיפא נמי אחלי' תלם היל' שמעינן
 לכו דלמיר' לא תלם:

תרווייהו בפניהו קמסהדי. לא
היה נרץ להא דאפי'
ליבא אלא ההוא דאמר נתקדשה
תלא דאין דבר שנערכה פחות מלפני
אלב תיבה תחילי לא מנאל לבעלה
דהוה לן לאוקמה אחורה וי"ל כגון
שאי יודעים שזרק לה קדושין ומספקא

לן או קרוב לו או קרוב לה והני
סבדי חד אמר קרוב לו וחד אמר
קרוב לה דכיון דדאמי ורק לה הקדושה
לית לן לממר אוקמה חזקא להחיה
לכחיה לא מני כגון שביז נרות
דלקות ומטות מולעת שביז עומד
לקדש כדאמר בסוף המגדש (גיטין פט.)
ועד אחד אומר נמקדשה ועד אחד
אומר לא נמקדשה כלומר שעה:
מאן דמנינא דא אירשא כף שכן
אפי' אפי' ווא"מ מנא ליה

ידו אינש דמקדש
אם איזא דאירש
קמ"ל דעביר אינש
עא: ואם משנשא
כ"ו: רבי אושעיא
בר אבין מתני לה
ארישא כ"ש אסיפא
דמתני לה אסיפא
דמתני לה ארישא
רב המונא לא דבולי
סבר כי איתמר דרב
נזיו נמי אינה מעוזה:
אם מנהגא דמנהגא

דלמא אסיפא לא מני קאי דאפי' בלו
עדים ואחר כך נשאל לא תנא ונמלי
דמפרש בסמוך לא ניסת ניסת ממע
אמי פסיר: דא"ר ר' הורא. והמונא.
אפי"ו דרב המונא איירי בפניו מ"מ
לענין ניסת ואח"כ בלו עדים ממני
שלא בפניו: לא תנא מהיראה
הראשון. פירוש ותנשא (לכתחלה)
ללא שייך לזוט שפטים כלל אבל לא
לפרש כי היא דינכות ולא תנא
מהיראה הראשון לענין דאם נשאל
לא תנא אבל לכתחלה לא מינשא
דמשמע גבי נתישאל דמר שמואל
בסמוך פהיניו ^ללכתחלה:

לא נשאת נשאת
והא לא תצא קתני
מהורה אני ויש לי
אלא מתירין אותה
ענו הרי זו לא תצא
הני שבויתין דאיתין
שמואל ועד האידנא
בהו כולי האי הוא
שמואל ואסקניהו
מדרשא דר' חנינא
מהורה אני שריניהו
אינון אינלאי מילתא
שמן בר אבא פוק
עדים במדינת הים
ר טעמא דלא אתו
ניון שהתירוה לנשא
טומאה איתמר:
מתני

הוא עדי עומאה אבל עדים שידעו ששזה פטוה שמיח"ל:

הנבא עלי באשם חלוי קא. ואי אמרת דריא קסבר דאפילו בברי וברי אמרי
אזי צור לאסובי במאי הניא מפשט שפיר נמי תקשרה לא חזקא דאוימיה לא
הני צור נתרשע אדומקין לא חזקתה ארי הות. ומלרא אפאנא דאוימיה לא
חזקתה. משום דהוה ובהי ובהי באשם חלוי קא. משכחא. אי תשרי עיזות בריא
עצמא באותו צור ולא נפטרטו מני כלל ולא יכחן מתקשרי באות
אנאזי היינו רואים הכעשה, אלא שקר אתם מעידים. אין לומר כבאן הרי

Torah
diffusion du judaïsme

עין משפט
נר מצוה

ע א מ"י ס"ט מהל'
אישות הלכה לא
עושה אה"ע סתם מו
ספיק ג:
עב ב מ"י שם הלכה ל
אשה על חזקת א"י

טושי'ע שס סעף א:
 קנ ג מ'י פיי'נ מ'ל'
 גירושין הלכה ח
 טושי'ע שס סיון קנב
 סעף ד:
 קד ד מ'י שס הלכה א
 טור שו'ע שס סעף
 :

עַד הַיּוֹם שֶׁסָּלְסַל
טוֹשֵׁעַ שֶׁסָּמַן ח
סַעֲף ב:
עַד וַיִּיּוֹם סִיּוֹת מַהֲלִי
אִסְכּוּרִי בִּיחָה הִלְכִי כֵן
טוֹשֵׁעַ שֶׁסָּר וַיִּסְעֵף ו:
עַד וַיִּיּוֹם שֶׁסָּלְסַל כֵּן
טוֹד שׁוֹרֵץ שֶׁסָּעִי ו:
עַד ח ט מִי שֶׁסָּר
שׁוֹרֵץ שֶׁסָּעִף ו:

תוספות ו"ר (המשך)
 ויעידים עליה כי אר
 היתה אלא שאל אומר
 תגשרה ואחד אומר
 הלשון
 ואלוהו
 מוכיח כן שאומר הריני
 בא-א קסמדי. ומשע
 בלא החוקק אלא
 על פיהם. ואצ"ל דאורי
 נמי אמר אלא כי היית
 גורשת אני [מ"ח] ביה
 שיש עדים (שהיתה)
 אשתאומים] שאתה היית
 אהיה ואומרים. וצור שהע
 מבחישה ואומר לא
 תגשרה. והלכך לא נשאת
 וצא אבל בדוא אם
 נשאת תחלה על פיה
 ששמוהא אלא כי היית
 גורשת אני ואח"כ לא
 העז שאומרה שאלוהו
 תגשרה לא שאלוהו
 מציגאן אלא שאלוהו
 ג"כ"א דרובא דאמר כן

דבר שבכעורה פחות מבי.
וכי היכי דבנירושין לא
מתקמא אלא באשה
הבאה ממדינת שאין לה
חוקה מה היא הינ
עדות דקירושין לא מתקמ
אלא הבאה ממדינת חולא

לא באה ממדה"י שלא
הוחזקה מה היא. והלשון
מוכיח דקאמר תרוייהו
בפניה מפה"י. דמשמע
שלא הוחזקה פניה אלא
על פיהן. אבל אשה

העומדת לפנינו בחזקת פנייה. ובא ע"א ואמר נתקדשה בפני פ' ופ' והלכו להן למדינת הים. אע"פ שאין עד אחר שיכחישנו. אינו נאמן לאוסרה עד שיבואו שנים כדרכה דאמר אין דבר שבנייה פחות מבי'. ולכתחלה לא תנשא. ר"א אמר לעולם תרי ותרי

ואיפוך פ"י המורה כרישא
תני תצא. ובסיפא תני לא
תצא. ב' אומרים ראונה
שנתקדשה וב' אומרים
לא ראונה שנתקדשה ה"ו
לא תנשא. פשיטא לא
ראינו אינו ראיה. ל"צ
דדירו בחצו א'. מ"ד אי
איתא דקריש קלא אית
ליה למילתא קמ"ל דעבידי

אֵינִי מְדַרְשָׁה בַּצֵּעַר.
וְאִי קֶשֶׁת טוֹעַמָּא דְרַמָּר
לֹא רֵאיוּנָה שְׂתַקְרֹשָׁה דְלִי
אֵינֶנּוּ אֵינֶנּוּ רֵאִית אֲבָל אִי
אִמְרִי (בְּבִירוֹן)
דְּלֵא מְקַרְשָׁה בְּנוֹן אֲמֵר
הֲשֵׁאֵהוּ אֶל מְקַרְשָׁה הִי
עֲמֻנָה בְּמִקּוֹם פִּי שְׂמַעֲדִים
עֲדוֹת בְּרֹדֶה. הִי אֵל דָּא
נִשְׂאֵת לֹא תֵצֵא אֶל,
אֲמַאי אֲתָא. תְּחִי וְתִירֵנּוּ
קִי אֲתָא. אֲחֻזְקֵתָּה. אִי
זֻקָה קִמְיָתָה וּפְטִינָה דֹת
אֲמַרְיָן תְּחִי וְתִירֵנּוּ אֲמֵר
בְּנוֹן. שְׂמֵרֵנּוּ אֲנוּ הֵיטֵל
הֵיטֵם שְׂאִילוֹ כִּי גַם
תְּחִי נִינְהוּ. שְׂזֵאת הִיא